

Montepis

Předmluva

Vážení čtenáři,

právě se k Vám dostalo premiérové, v řadě již sedmnácté, číslo našeho školního časopisu Montepis, který píšou a tvoří sami žáci. Letos jsme se rozhodli, že jim dáme ještě větší prostor k tomu, aby v sobě probudili svůj tvůrčí potenciál a svou fantazii, díky kterým je podle nás Montepis jedinečným. Jsme rádi, když vidíme spousty nadšených dětí, které jsou ochotny přispívat svými rozmanitými příspěvky. Přejeme Vám příjemné a pohodové čtení.

(Marek Praum, Merkur - šéfredaktor)

Obsah čísla

Předmluva.....	1
Střípky z adaptačního kurzu.....	2
Příběh pamětníka Vladimíra Bednáře.....	4
Čtení s paní knihovnicí.....	4
Montessori Plzeň ve Vídni.....	5
Rozhovor měsíce s našimi nejmladšími žáky.....	6
Pozoruhodný příběh slovních druhů.....	7
Vytvořte si vlastní 3D ruku.....	9
Plzeňské sportovní okénko.....	10
Soutěžte s English clubem.....	11
Cesta za.....	12
Srdečně Vás zveme.....	13

Strípky z adaptačního kurzu

V úterý jsme jeli vlakem do Rokycan a šli jsme pěšky na rozhlednu Kotel. Cestou z nádraží jsme si dali svačinu. Při svačině někteří z nás dostali vysílačky, aby jsme si mohli volat nebo jsme se neztratili. Při cestě na Kotel jsme si užili spoustu legrace. Na Kotli jsme se posilnili a vyšli na rozhlednu. Pak jsme šli směrem ke Štáhlavům. Cestou si všichni povídali. Potom jsme došli na kopec Maršál. Tam jsme si dali oběd. Po obědě nás učitelky daly do týmů na orientační běh. Potom jsme postupně běhali ten orientační běh. Ti co už to měli doběhnuté, čekali na ostatní. Potom jsme okolo 18:15 šli do Štáhlav na zámek Kozel. Potom jsme prošli zámeckým areálem a kouskem Štáhlav na nádraží. Z nádraží se jelo do Plzně a potom do školy. K večeri byla pizza. Potom se pouštěl film Kocour v botách 2 (polední přání). A potom se šlo spát. Ve středu ráno jsme šli do Škodaland parku na sportovní den. Byli jsme tam až do oběda. Bylo tam na výběr spousta her jako například badminton, fotbal, volejbal, basketbal, žonglování, diabolo nebo roztáčení talířku na tyčce. Ve 12:00 se šlo do školy a po obědě se až do 14:00 pracovalo.

(Pavel Šmíd, Mars)

Jeli jsme vlakem do Rokycan. Pak jsme šli na rozhlednu a pak jsme šli někam jinam a udělali jsme orientační běh. Pak jsme jeli vlakem zpátky, byli jsme ve škole a měli jsme pizzu. K pizze jsme měli film. Ve škole jsme se dobře vyspali, měli jsme dobrou snídani a pak jsme šli na horolezeckou stěnu.

(Sofie Arnold, Uran)

Na adapták jsme se těšili, ale chodit jsme nechtěli.
Cesta byla dlouhá, zrovna když došla voda.
Došli jsme na rozhlednu, domov byl v nedohlednu.
Na orientáku jsme se bavili, ale běhat jsme nechtěli.
Když jsme šli k vlaku, šli jsme kolem zámku.
Když jsme došli do školy, pizzu k večeři jsme snědli.
Od rána až k poledni všichni jsme běhali.
Běhali, šplhali, skákali, nikoho jsme nezranili.

(Merkur)

Příběh pamětníka Vladimíra Bednáře

Ve druhém pololetí minulého školního roku žáci ze 3. trojročí zapojili do projektu Příběhy našich sousedů.

Vyzpovídali pamětníka Vladimíra Bednáře, mistra světa v ledním hokeji, který se svým týmem v roce 1969 ve Stockholmu dvakrát porazil Sovětský svaz a následně se spoluhráči vyjádřil

nesouhlas s okupací Československa. Žáci příběh Vladimíra Bednáře detailně zmapovali a vytvořili z něj unikátní audioreportáž, kterou představili široké veřejnosti na slavnostním kolokviu závěrečných prací. Atmosféra zde byla úžasná. Valentýna, Jasmína, Tereza, Oliver a Marek hrdě představili svou půlroční práci sálu plnému lidí a svou stopu zanechali také v archivu Příběhy našich sousedů. Právě [zde](#) si můžete poslechnout jejich audioreportáž, prohlédnout fotky pamětníka a také si přečíst jeho životopis.

(Dominic Jačka)

Čtení s paní knihovnicí

V úterý 10. října přišla paní knihovnice a dala nám obrázek. Také nám zadala úkol. Měli jsme zakroužkovat to, co nepatří do školy. Také nám přečetla knihu To si piš. Pak jsme měli na papír nakreslit, jak pastelky tančí. Návštěva paní Bockové se mi moc líbila.

(Sofie Arnold, Uran)

Když u nás byla knihovnice, četla nám. A my dělali úkoly od ní. Zkoumali jsme také pero a teď už vím, že pero má kuličku. se kterou se píše.

(Kryštof Illich, Jupiter)

Montessori Plzeň ve Vídni

Když jsme přišli do školy, tak nás žáci provedli školou. Mají speciální místnost na potraviny nebo zvukotěsnou místnost na hudební výchovu.

Poté jsme si mohli vybrat, na jaké studie půjdeme. Mohli jsme jít na pečení chleba, zahradničení, pečování o slepici, pozorování vody nebo kosmetické produkty. Já s Aničkou jsme šly na slepici. Doplnovaly jsme jí vodu a čistily kurník. Poté jsme měly

svačinu na jedné z dřevěných konstrukcí, které mají po celé zahradě. Na lekci fyziky jsme zábavným způsobem určovaly, jaký objem má naše hlava. V jedné ze tříd se konalo zasedání školního parlamentu. Skupina žáků nám společně s kuchařkami připravili oběd. Po obědě měli žáci jazyky a matematiku. Potom následoval úklid celé budovy. Žáci mohou ve škole zůstat i po skončení výuky a dodělávat si úkoly.

(Johana Krafková, Saturn)

Celkově je celá práce studentů hodně o samostatné práci. Žáci mají též samostudie, akorát jich mají pět. Učitelé podle mě mají poslání, že studentům ukáží, jak na věcech pracovat a jak je dělat. Pak už jenom dělají pozorovatele a nechávají žáky, aby se o svojí práci a školu starali, jak uznají za vhodné. Jsou rozděleni na skupiny, které si většinou mohou změnit. Pracují na svých pracích i doma, a hlavně na počítačích. Mají domácí úkoly.

(Jasmína Žáčková, Merkur)

Rozhovor měsíce s našimi nejmladšími žáky

Redaktor Kryštof Ilich (Jupiter) vyzpovídal žáky z 1. ročníku. Co o nich zjistil?

Jméno: Evelínka

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Alex a Lukáš*

Co nejraději děláš o přestávce: *Povídám si.*

Jméno: Nikolka

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Kamarádka Izy*

Co nejraději děláš o přestávce: *Nejradši jím.*

Jméno: Natálka V.

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Úkoly*

Co nejraději děláš o přestávce: *Nejradši jím.*

Jméno: Eli

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Všechno*

Co nejraději děláš o přestávce: *Kraviny s holkama*

Jméno: Natálka D.

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Všechno*

Co nejraději děláš o přestávce: *Hraju si.*

Jméno: Erik

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Matematika*

Co nejraději děláš o přestávce: *Prohlížím si knížku.*

Jméno: Izy

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Matematika*

Co nejraději děláš o přestávce: *Jím.*

Jméno: Lily

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Matematika*

Co nejraději děláš o přestávce: *Odpočívám a jím.*

Jméno: Tonda

Co se ti nejvíc líbí ve škole: *Matematika a svačina*

Co nejraději děláš o přestávce: *Svačím.*

Pozoruhodný příběh slovních druhů

Byla nebyla jednou jedna hvězda, na které žily malé tvary. Jeden tvar, černý trojúhelník, tak byl král té hvězdy. Pořád musel říkat, co věci v jeho okolí jsou. Tak chodil do měst, kde říkal: strom, dům, pes, kočka a tak dál. Králi bylo velmi smutno, protože byl pořád sám. A tak za pár dní byla svatba.

Vzal si za ženu krásnou trojúhelnici, která pořád nosila tmavomodré šaty. Ta králi říkala, jaké ty věci jsou. Takže už neexistoval žádný strom, dům, pes, ani kočka, ale byl vysoký strom, cihelný dům, chlupatý pes anebo roztomilá kočka.

Najednou se stala neočekávaná věc. Hvězda, na které žili, vybuchla. A z té hvězdy se stalo osm malých kusů a na každém z nich byl králův kamarád. Král na zbytku hvězdy sestrojil raketu a letěl na první kousek hvězdy. Tam vyzvedl svoji ženu a společně letěli už kovovou raketou na další kus hvězdy. Král se rozhodl kusy hvězdy pojmenovat po svých příbuzných a obecně byly ty kusy hvězdy planety. Planeta se totiž jmenovala králova maminka. A za chvíli přistáli na Zemi.

Tam byl jeho nejlepší kamarád Zájmeno. Král už byl velmi unavený, a tak ho Zájmeno zastoupilo. Sice neříkalo chlapec, dívka nebo dítě, ale říkalo ten, ona, to, ty, já a tak dál. Společně pak letěli na Mars. Tam byl jejich matematik.

Říkal kolik toho král s královnou ušli, kolik toho snědli nebo kolik slov řekli. Jelikož král ještě neměl tolik přátel, tak vždy na Číslovku promluvil jedním slovem a Číslovka jedním slovem odpověděla. Například král řekl „krok“ a Číslovka odpověděla „Sedm tisíc dvě stě osmnáct“.

Po chvíli letěli na Jupiter a hned na ně obézní tvar jménem Sloveso zakřičel „Chodíte, raduji se, počítáš!“. Někdy je Sloveso docela otravné, vždy totiž cítí, že král s královnou změní svoji aktivitu a ihned příběhne a říká, jakou aktivitu zrovna dělají. Po nedávném výbuchu planety si Sloveso rychle vybudovalo malý domeček, a tak pozvalo krále a jeho kamarády na čaj. Dýchánek netrval ale moc dlouho, protože se na Jupiteru objevili malí rytíři na koních. Tak letěli na další planetu.

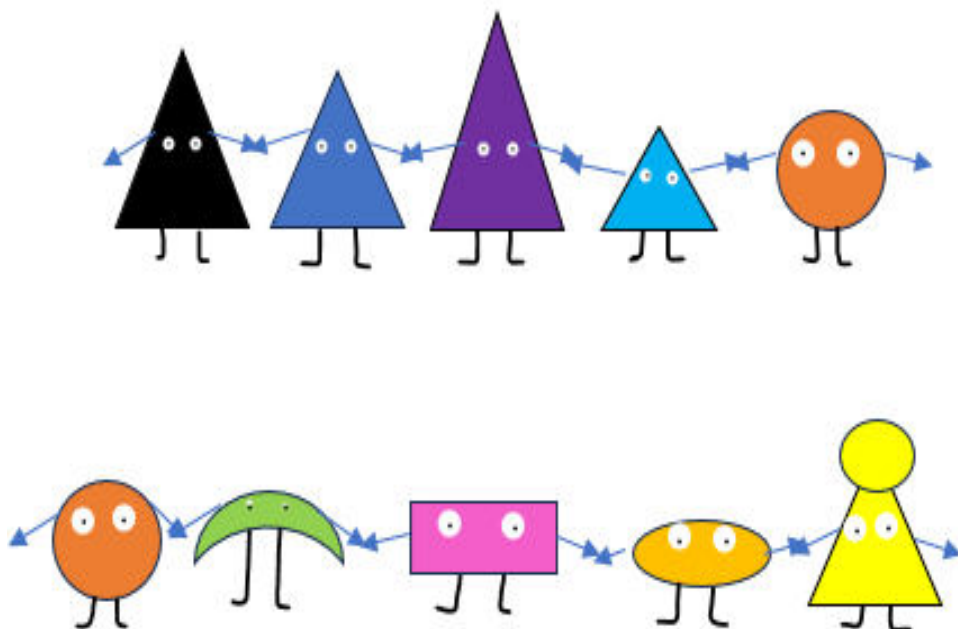
Tam viděli rychle běhat mladšího brášku slovesa jménem Příslovce. Příslovce se jmenuje proto, že je od malička neoddělitelnou součástí Slovesa. Příslovce říká, jak se něco dělá nebo kdy se to dělá, například: „Dlouho spí, brzy vstává“. Příslovce se moc těší na své ostatní kamarády, a tak ho jen raketou nabrali a letěli dál. Ted' přistáli na Uranu.

Na Uranu byl takový zelený měsíček, který říkal, kde všechny věci jsou: „na stole, před tebou“. Vždy běhala Předložka před králem. Ale není čas ztrácet čas. A tak kamarádi letěli na Neptun.

Na Neptunu bylo malých tvarů docela dost. Sice byly jen tři, ale na to, že byli většinou na každé planetě sami, je to dost. Taková holčička v růžové sukni se držela mezi různými tvary za ruce, aby spojovala věty. Takže místo tečky tam byla ona, aby se věty rychle neukončovaly.

Další tvar byl takový hnědo-béžový oválek a ten říkal, jestli někdo něco chce anebo si něco přeje: „ano, ne, nechť“.

A poslední tvar byl trojúhelník s bambulkou nahoře. Ten říkal, jaké zvuky třeba dělají zvířata: „bú, bé, haf nebo mňau“. A pak letěli všichni spolu na největší planetu, což je Jupiter, zabydleli se tam a žili šťastně až do smrti.

(Anna Arnold, Saturn)

Vytvořte si vlastní 3D ruku

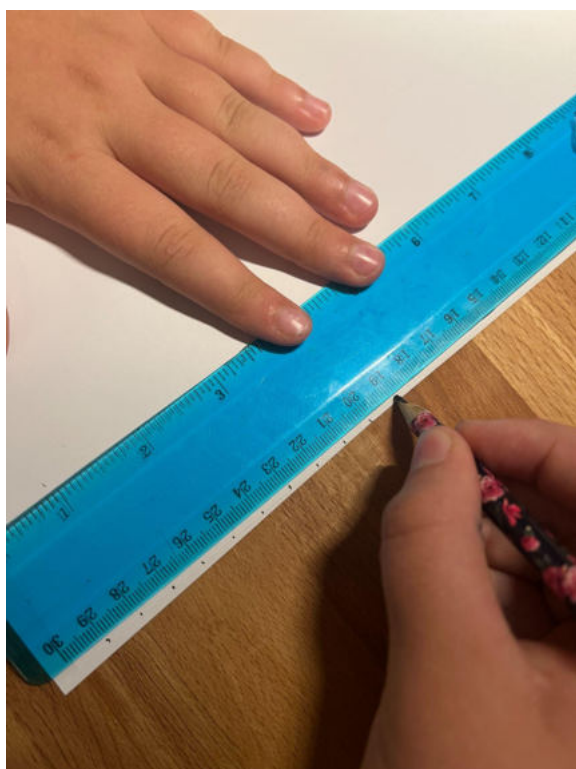
Nakreslete si svou 3D ruku, která bude vypadat, jako kdyby vystupovala z papíru.

Potřeby:

- bílý papír
- pravítko 30 cm
- tužka
- pastelky
- černý fix

Postup:

1. Po delší stranách papíru narýsujeme rozestupy po jednom centimetru.

2. Doprostřed papíru tužkou lehce obkreslíme ruku.

3. Začneme spojovat body naproti sobě ale vynecháme prostor v ruce.

4. Uvnitř ruky nakreslíme obloučky pro 3D efekt.

5. Vzniklé pruhy můžeme vybarvit.

(Johana Krafková, Saturn)

Plzeňské sportovní okénko

V neděli 8. 10. se odehrál zápas 7. kola házenkářské extraligy mezi Talentem Plzeň a Baníkem Karviná. Zápas už od začátku byl velmi vyrovnaný a to především zásluhou gólmanů kteří drželi své týmy. V polovině druhého poločasu Karviná přestala proměňovat šance a kvůli tomu podlehla Plzni 22:28.

*(Jakub Řežábek, Saturn)
(Matyáš Tichota, Mars)*

Soutěžte s English clubem

Halloween: A Fun and Spooky Holiday

Halloween is a holiday on 31st October. It is all about dressing up in costumes, getting candy and having fun. Let's learn a little about its history and traditions! A long time ago, Celts celebrated Samhain. They believed ghosts could visit them on this day when summer turned to winter. Halloween got its name from "All Hallows Eve", which means the evening before "All Saints' Day" (1st November). Now in America, kids go around neighbourhood and say, "trick or treat!" Children get some treats (candy). People also carve pumpkins into Jack-o'-Lanterns. This tradition started in Ireland. Carved pumpkin keeps away bad spirits. Houses get spooky decorations with cobwebs and skeletons. Halloween is a time for costumes, candy, and laughter. Get ready for a spooky and sweet adventure.

Soutěž:

Kdo jsem? Pozorně si přečti věty. Napadá tě, jaké strašidlo popisují. Pokud ano a chceš si zasoutěžit o skvělé ceny napiš jaké strašidlo je popsáno, připiš jméno a příjmení. Svou odpověď vhod' do dýně umístěné naproti kanceláře **do 8. 11.** Můžeš vyhrát skvělé ceny!

Who am I?

1.

I sleep in a coffin.
I can't die.
I drink blood.

2.

I am a human with a curse.
I transform when there is a full moon.
When I transform I become hairy and have big teeth.

3.

I am dead.
I can walk through walls. I like to scare people.

(Markéta Schwarzová)

Cesta za...

„Musíte začít svou cestu. Může to stát za houby, ale nakonec vyjdeš na druhé straně na vrcholu.“ - David Goggins

Rozum dává se občas zamyslet nad tím, zda to, co právě děláme a to, co nám časem a starostmi zahlcuje život, je opravdu to, co je nutné, důležité či potřebné dělat, a zda nám to přináší to, co potřebujeme. Čím častěji se budeme zamýšlet nad tím, co budeme chtít v budoucnosti dělat, vidět, získat nebo snášet, zjistíme, že naše budoucnost je nejen lepší a jednodušší, ale i jasnější.

Už jako malé nás společnost učila, že když budete pracovat 8 hodin denně, 6 dní v týdnu a 50 let, tak budete mít co jíst, kde žít a budete si moct užívat. Jsem zmatený z toho, když vidím dvanáctileté kluky, kteří nejsou slavní ani superinteligentní či nějak jinak nadaní, s dvojnásobným platem, než má dnes průměrný čech. Jak je to možné?

Rozdíl je pouze v tom, že tito kluci mají otevřenou mysl do světa, kde vidí, že se jim nabízí lepší možnosti, než stále pracovat jako pes. Pokud se začnete na svět dívat z vícero úhlů, zjistíte, že většina věcí, které jste se již jako malí naučili a brali tak za samozřejmost, může být i jinak.

První krok k otevření mysli je si najít sen. Není třeba, aby byl konkrétní anebo aby to byla vaše spřízněná duše, pro kterou byste zemřeli. Stačí, když je to směr vašeho života a vy si jdete za ním. Velmi jednoduše se zamyslete nad tím, co vás baví a dělá vám to radost, třeba někdo rád rybaří, tak i to může být jeho sen.

Druhý krok je si ten sen začít plnit. Je důležité si najít něco, co vás přiměje vystoupit ze své komfortní zóny a jít svým snům naproti. Možná změníte povolání, možná změníte koníček nebo trávení svého volného času. Musíte věci měnit, abyste mohli začít něco nového.

Třetí a taky poslední krok je u dané aktivity konzistentně zůstat, k čemuž vám pomůže disciplína. U obtížných a náročných aktivit je složitější začít a pak i zůstat, například u cvičení, běhání, čtení a dalších aktivit, které je potřebné dělat pravidelně.

Disciplína se tvoří, tím že čím více máte zvyků a pravidelných aktivit tím jednodušeji se vám tvoří další. Jednoduše a ve zkratce s motivací začnete, ale s disciplínou u toho zůstanete.

Tyto tři kroky jsou klíčem k otevření mysli do světa, abyste zabránili závislostem, nudě, uzavření se, nespokojenosti a především promarněným šancím v životě za úspěchem, protože úspěch je to, co nám dává radost, je to všechno, je to vaše cesta za úspěchem.

(Marek Praum, Merkur)

Srdečně Vás zveme

V měsíci listopadu se uskuteční několik společných akcí, na které Vás srdečně zveme. Bližší podrobnosti o nich naleznete na [školní nástěnce](#) a v [kalendáři](#).

- **8. 11.** - SRM: Dětský bazar
- **11. 11.** - Turistická sobota
- **29. 11.** - SRM: Vánoční vyrábění
- **30. 11.** - Vánoční focení
- **11. 12.** - Monteples k 10. výročí

